

Părintele Arsenie Boca - În Dumineca Ortodoxiei (Ρουμανικά, Romanian)

[Românesc](#) / [Părintele Arsenie Boca](#) / [Românesc](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Sunt doi Toma în viața lui Iisus. Unul e Natanail la începutul activității Mântuitorului; iar al doilea e Toma la sfârșitul ei. Primul îl recunoaște Împăratul lui Israel și Fiul lui Dumnezeu. Al doilea îl recunoaște Domnul său și Dumnezeul său.

Natanail recunoaște în Iisus persoana ideală a lui Mesia.

Iisus se numește pe sine Fiul Omului, adică omul așa cum îl gândise Dumnezeu la început, omul pe care trebuie să-l ajungem. Natanail recunoscă în Iisus icoana omului!

*

Precum la început Iisus era ținta lui Israel, pe care-l așteptau ca pe ultima nădejde a unui popor oropsit, așa acum Iisus este așteptarea istoriei. Relele pe pământ așa

de mult vor strânge oamenii, încât nu mai rămâne istoriei altă soluție decât sfârșitul ei.

Cei ce-L așteaptă pe Iisus, aceștia se poartă în istorie ca El.

Pentru scurtarea suferințelor lor – fiindcă nu poți fi în lume și să crezi în Dumnezeu fără să fii prigonit ca El – pentru aceia zice Sfântul Pavel, așa să vă purtați, răbdând cu credință și grăbind venirea Domnului.

O trăire a vieții lui Iisus, a primejdiilor la câte te expune aceasta, grăbește sfârșitul.

*

În veacul al VIII-lea al erei creștine a fost, printre altele, o mare luptă pentru icoane. A trebuit un sobor ecumenic, ultimul sobor, al VII-lea, să apere cinstirea sfintelor icoane. Atunci erau iudeii care pârau icoanele la împărați, precum că sunt chipuri cioplite și închinare la lemne. Deși atunci s-a pus capăt răutății și multe veacuri icoanele au fost în cinste, astăzi iarăși li se găsește vină. Atunci li se zicea că-s o închinare greșită lui Dumnezeu. Azi vina lor e că amintesc de Dumnezeu. [\(περισσότερα...\)](#)